

XI. PRÁCE

Písmo svaté:

» Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. Ale sedmý den je den odpočínutí Hospodina, tvého Boha. « (Deu 5, 13n)

» Když jsme u vás byli, přikazovali jsme vám: Kdo nechce pracovat, ať nejí! Teď však slyšíme, že někteří mezi vámi vedou zahálčivý život, pořádně nepracují a pletou se do věcí, do kterých jim nic není. Takovým přikazujeme a vybízíme je ve jménu Pána Ježíše Krista, aby žili řádně a živili se vlastní prací. « (2Sol 3, 10n)

Katechismus:

» Bůh je svrchovaným pánem svého plánu. Avšak k jeho uskutečnění používá i spolupráce tvorů. To není známka slabosti, nýbrž velikosti a dobroty všemohoucí Boha. Vždyť Bůh nedává svým tvorům jen existenci, ale i důstojnost vlastního jednání, aby jedni byli příčinou a počátkem druhých a aby tak spolupracovali na splnění jeho plánu. ... Znamení důvěrného vztahu člověka k Bohu je dáno tím, že Bůh člověka umístil do zahrady, kde žije, „aby ji obdělával a střežil“ (Gn 2,15); práce není nijak namáhavá, ale je spoluprací muže a ženy s Bohem na zdokonalování viditelného stvoření.« (čl. 306, 378 KKC).

Text k prohloubení meditace: Práce je nejúplnějším výrazem života rozumné a svobodné bytosti. Kde je duch, tam je práce. Bůh je nejdokonalejší duchovní život, a tím je zosobněnou prací. Bůh je pracovníkem světa. Stvořil hmotný a duchovní svět a udržuje ho. Člověk, který byl stvořen jako bytost k Božímu obrazu a podobě, je také v práci. Boží život vyjádřený prací se nazývá Kristus. Kristus je Vykupitel lidského života a všeho, čím se tento život vyjadřuje. Je také učitelem a vzorem života a práce člověka všech dob. Člověk se připodobňuje v práci Kristu, jestliže je mu podobný v životě.

Nový člověk, který je vykoupen, má novou mysl, novou vůli, nový způsob vyjadřování fyzických a duchovních sil, jedině pokud žije nový život vykoupeného, který je v souladu s Vykupitelem. Vykoupená práce v novém životě člověka je zdrojem pokoje a vyrovnanosti jak individuální, tak rodinné a sociální, na všech úrovních, jak národních, tak mezinárodních. Práce, která není plodem vykoupení, je však příčinou závažného neklidu a světové nespravedlnosti.

Křesťan má spolupracovat s Kristem v tajemství vykoupení. Má se především všemožně snažit – slovem i příkladem – přivádět člověka k Bohu, Boha k člověku a člověka k bratru. Má zvláště usilovat o nastolení Božího království v života každého člověka každé společnosti, a proto „zbytek“, práce, chléb a dům bude přidán od Pána. Na druhou stranu, jestliže Bůh dal život, proč by neměl dát také prostředky k životu? Práce je přirozený, osobní prostředek lidského života. Jestliže však člověk nežije Boží život a dokonce nechrání fyzický život dítěte a vytěsňuje život bratra, jak se může odvažovat žádat pro sebe prostředky k životu, čili práci? Práce je tedy tím „evangelijním zbytkem“,

který věrný Bůh „přidá“ tomu, kdo žije v souladu s Boží vůlí. Pakliže člověk nehledá v životě Boží království, přestože nebeský Otec ze své dobroty živí dobré i zlé, nezaslouží si dar práce, protože výdělek, který z ní získá, je vydán v nebezpečí, že bude použit proti Bohu, proti sobě samému a proti svému bratru. Pracovní krize je životní krizí a životní krize je krizí vzhledem k Bohu. Kde chybí Bůh, je člověk ochuzen o primární hodnoty a práce se stává nástrojem, který živí vášně a materialismus.

Bůh a evangelium usměřňují pracovní aktivity člověka podle víry a sociální spravedlnosti, což, když je umenšeno, způsobí, že převládnu v člověku, a tím ve společnosti, ty nejabsurdnější vášně. Nenasytná chtivost lidí velkých bohatých částí země a nenávisť vůči jiným lidem nespočetných zaostalých oblastí, v nichž vládne hanebná nespravedlnost plodící zoufalou vzpouru vůči člověku vyčerpávají a falzifikují Boha, v němž už nelze rozpoznat prozřetelnou starostlivost Otce. Život mnoha dnešních lidí na zemi je bez Boha, a tím proti Bohu. Lidská práce je proto bez lidskosti, a dokonce proti lidem, kteří se na jednu stranu stále více rozdělují a na druhou stranu hledají jak se zároveň více sjednotit – etnicky či nábožensky – aby mohli přežít.

Jsou lidé, pro které se přemíra práce stává nástrojem obrovských výdělků a zpustlého života. Jsou jiní, pro které se nedostatek práce stává zdrojem neštěstí a smrti. Aby byla produkce a distribuce dober ve službě všem lidem, musí být plodem práce a života lidí vykoupených Kristem. Pravým zdrojem sociální spravedlnosti a bratrské lásky je právě láska Krista ukřižovaného a vzkříšeného, protože tak ti, kteří mají, dávají těm, kteří nemají. Kristus, křesťanský život a zodpovědná práce jsou klíčem sociálního řešení, které je schopné odstranit konzumní způsob bohatých i chudých.

Jen Kristus může převrátit hodnoty současného člověka. Individuum, rodina, společnost, chudí, obyvatelé, národy a kontinenty se musí navrátit k Bohu, musí osvobodit svůj soukromý a veřejný život, aby dosáhly novosti práce, z níž vzchází lidštější sociální spravedlnost a skutečně křesťanská bratrská láska. Bohatí a chudí, kapitál a práce jsou životem a plodem lidského pokolení a jedině v Kristu se mohou trvale sjednotit tak, aby bratřím přinesli pokoj pro ducha a dobra pro tělo, která Bůh jistě nenechá chybět svým tvorům, tím spíš svým skutečným dětem. Kdo nepracuje, ať nejí. Kdo je s Bohem, tomu nebude nic chybět.

Předsevzetí:

Budu opatrný, aby nad modlitbou nepřevážila ani práce, ani odpočinek, protože idolatrie práce se schopna zhasnout každý plamen lásky k Bohu a bližnímu.

Myšlenka na závěr:

„Práce, kterou konáš z lásky k Bohu tě posvěcuje a je místem svědectví. Jestliže není vykonávána z lásky k Bohu, otvírá dveře světu a sleduje zájmy výdělku, sexu a kariéry.“ (Mons. P. Galeone 7. 5. 2008)

Srdečně zveme a těšíme se

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ

18.00 modlitba růžence a možnost svátosti smíření; 18.30 mše svatá; po mši krátká adorace; po adoraci sdílení a malé občerstvení. Katecheze a další informace nalezneš: <http://spolotcepia.signaly.cz/>